

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۲۶

عبدالوحید وحید

د سوداگریزو لارو تنوع زموږ د خپلواکي گراف لوړوي

په دې وروستیو کې د ترکمنستان او ایران له لارې هرات ته د چینایي بار وړونکي اورگادي رسېدل یوازې یو سوداگریزه لېږدونه نه ده؛ بلکې د افغانستان د اقتصادي جغرافیې او سیمه ییزې نېټلوني په برخه کې د پام وړ بدلون د رامنځته کېدو پیل ګڼل کېږي. په داسې حال کې چې د امریکا او ایران ترمنځ د نېټو له امله د خلیج له لارې سمندري سوداګري له ګډوډیو سره مخ ده او پاکستان د ډیورنډ کرښې پر مهمو لارو په تکراري توګه بندیزونه لګولي، ددغې نوي لارې پرانستل یقیناً د افغانستان لپاره اهمیت لري.

اوس د بدیلو دهلیزونو له لارې د توکو لېږد ښیي چې افغانستان د بهرني فشارونو پر وړاندې د تیاري او مقاومت وړتیا زیاته کړې ده. له دغو ننګونو سره سره په افغانستان کې د لومړنیو اړتیا وړ توکو د زیات کمښت نه رامنځته کېدل څرګندوي چې هېواد مو نور د یوې ځانګړې سوداګریزې لارې له ګډوډیو سره دومره زیانونه نه ویني څومره چې پاکستانی پالیسي جوړوونکو اټکل کاوه.

له څو لسیزو راپدېخوا د افغانستان بهرنۍ سوداګري تر ډېره د پاکستان له بندرونو څخه د ترانزیت پر لارو ولاړه وه. دغه وضعیت اسلام اباد ته د پام وړ اقتصادي برلاسی ورکړی وو او د پاکستان د ځینو پالیسي جوړوونکو ترمنځ یې دغه باور پیاوړی کړی وو چې په افغانستان باندې د ترانزیتی لارو محدودول کولای شي کابل سیاسي جوړجاړي ته مجبور کړي، خو داسې هېڅ ستونځه رامنځته نشوه. اوس سیمه ییز واقعیتونه په پراخه کچه بدل شوي دي. د زېربناوو پراختیا، نوې ملګرتیا وې رامنځته کیدل او پراخېدونکو اقتصادي اړیکو د افغانستان ستراتیژیک چاپېریال بدل کړی دی.

د افغانستان تاریخ هم ګواه دی چې بهرني فشارونه په دغه هېواد کې سیاسي اطاعت نه شي رامنځته کولای. برعکس، د افغانانو په وړاندې د زور او جبر ګامونه پورته کول د ولس په زړونو کې ملي ویاړونو احساس پیاوړی کوي او افغانان دې ته هڅوي چې مقاومت وکړي، بدیلې ملګرتیاوې ولټوي او ستراتیژیکه خپلواکي ترلاسه کړي. د سوداګري او ترانزیت پر وړاندې تکراري محدودیتونو افغان پالیسي جوړوونکي او سوداګر دې ته وهڅول چې پر یوې ځانګړې لارې د اتکا کچه راکمه کړي او داسې اقتصادي اړیکې رامنځته کړي چې زیات مقاومت او ثبات ولري. لنډه دا چې فشار ډېری وخت د دې پر ځای چې وابستګي زیاته کړي، د بدلون او تنوع سبب شوی دی.

په وروستیو کلونو کې افغانستان په تدریجي ډول خپلې سوداګریزې اړیکې د ایران، مرکزي اسیا او چین له لارې پراخې کړې دي. دغه بدیلې لارې د پاکستان جغرافیایي اهمیت له منځه نه وړي او نه هم دغه دودیزې لارې بې ارزښته کوي. پاکستان لا هم یو مهم ګاونډی او ترانزیتی ملګری دی. خو افغانستان نور په یوه ځانګړې هېواد باندې د متکي پاتې کېدو لاره پرېښي ده. د ګڼو سوداګریزو دهلیزونو رامنځته کېدو د هېواد اغیزمن کیدل کم کړي او د بهرني فشارونو پر وړاندې یې د مقاومت وړتیا پیاوړې کړې ده.

هرات ته د چینایي اورگادي رسېدل د همدغه پراخ بدلون نښه ده. دا په سیمه ییزو سوداګریزو شبکو کې د افغانستان د تدریجي ادغام څرګندونه کوي او ښیي چې سوداګر او پالیسي جوړوونکي په ګډه د لا باوري لارو، متنوع اکمالاتي او انتقالاتي ځنځیرونو د رامنځته کولو هڅه کوي. د پاکستان له لارې د ترانزیت په برخه کې د پالیسي له مخې رامنځته کېدونکو ستونځو او د دروازو تړل افغان سوداګر وهڅول چې پر یوه ځانګړې لاره خپله زیاته اتکا راکمه کړي او په هغو بدیلو لارو باندې پانګونه وکړي چې زیات ثبات، د وړاندوینې وړتیا او مقاومت ولري.

دغه پرمختګ هغه انګېرنه هم غلطه ثابتوي چې اقتصادي فشارونه په اتومات ډول کابل د سیاسي امتیازاتو ورکولو ته مجبوروي. تاریخ په خپله سینه کې د داسې ډیرو واقعیتونو ثبت لري چې هغه هېوادونه چې له بهرني فشار سره

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالېږلو مخکې په خبر و لولئ

مخ کېږي، ډېری وخت د تسلیم کېدو پرځای د مقاومت لاره غوره کوي؛ په ځانګړې توګه هغه مهال چې خبره له حاکمیت او ملي ګټو سره تړاو ولري. د افغانستان په قضیه کې، د پاکستان لخوا د سوداګرۍ او ترانزیت په برخه کې تېل شوي یو اړخیزو محدودیتونو د دواړو هېوادونو ترمنځ ستراتیژیکي اختلافات له منځه نه دي وړي؛ بلکې د بدیلو ملګرتیاوو د پراختیا او اقتصادي مقاومت د پیاوړتیا هڅې یې ګړندۍ کړې دي.

که دغو بدلونونو ته له پراخې ستراتیژیکې زاوې څخه وګورو، نو دغه موضوع د نفوذ د منطق ناکامه او له تاریخ څخه تیره نسخه وړاندې کوي. نفوذ هغه مهال تر ټولو اغېزمن ثابتېدای شي چې بدیلونه محدود او یا هم شتون ونلري. کله چې فشار تکراري، نو د وړاندوینې او د د اټکل وړ شي، اغېزمن شوی لوری د داسې بدیلو لارو په موندلو پانګونه کوي چې په فشار اچوونکي اړخ باندې خپله تکیه کمه کړي. د اقتصادي فشار تکراري کارونه په تدریجي ډول هغه نفوذ کمزوری کوي چې د ساتلو لپاره یې دغه فشار کارول کېږي. د ایران، مرکزي اسیا او چین له لارې د افغانستان پر اړخیزو سوداګریز دهلېزونه د همدې ستراتیژیک تضاد بېلګه ده.

په ورته وخت کې، په افغانستان باندې د لارو او سوداګریزو چارو بندیزونو پاکستان ته هم اقتصادي زیانونه اړولي دي. صادرونکي، د ترانسپورت شرکتونه او هغه سیمه ییزې ټولنې چې د دواړو هېوادونو ترمنځ د سوداګرۍ په برخه کې فعالیت درلوده، له تکراري ګډوډیو څخه اغېزمنې شوي دي. دغه حالت د پاکستان پر هغه پراخ هدف هم اغېز کوي چې غواړي د افغانستان او مرکزي اسیا د نېټولو لپاره یو سیمه ییز سوداګریز دهلېز وګرزي. باوري سوداګریزې لارې ثبات او باور ته اړتیا لري؛ تکراري بندیزونه د سوداګرو او پانګه والو باور کموي.

په سیمه ییزه توګه بدلېدونکي واقعیتونه ښيي چې د افغانستان او پاکستان اړیکې نور د یو اړخیزې تکیې له نظره نشي ارزول کېدای، بلکې دغه اړیکې د دوه اړخیزې تکیې پر بنسټ ولاړې دي؛ داسې حالت چې دواړه هېوادونه د نفوذ مهمې سرچینې لري، خو هېڅ یو د بل پر وړاندې پرېکنده اقتصادي برلاسی نه لري. جغرافیه د تلپاتې تعامل اسانتیا برابروي، خو تلپاتې نفوذ په موقتو فشارونو نه بلکې په زیاته کچه پر دوه اړخیزې هکاري، باور او متقابل اعتماد ولاړ دی.

په پاکستان باندې د افغانستان د اقتصادي تکیې کمېدو ته په کتو د پاکستان لپاره اوږدمهاله اغېزمنه تګلاره دا ده چې امنیتي اندېښنې له اقتصادي همکاريو، ثابتو ترانزیتي پالیسیو او سیمه ییزې نېټلونې سره یوځای کړي. باوري سوداګریزې اړیکې او پانګونه د تکراري محدودیتونو په پرتله د پاکستان سیمه ییز رول زیات پیاوړی کولای شي. یو باثباته او له اقتصادي پلوه نېټول شوی افغانستان به د پاکستان ګټو ته له هغه افغانستان څخه ډېر ژمن پاتې شي چې له تلپاتې امنیتي او اقتصادي فشارونو سره مخ وي.

د افغانستان لپاره لومړیتوب باید د متنوع سوداګریزو لارو او له ټولو ګاونډیانو سره د انډولیزو اړیکو له لارې د ستراتیژیکې خپلواکۍ پیاوړتیا وي. تنوع باید د دې معنا ونه لري چې په یوه هېواد باندې تکیه کمیدل په بل هېواد پورې اقتصادي تړل رامنځته کړي.